

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **B. N. Q. A.**, zast. zákonnou zástupkyní (matkou) N. T. T. H., zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2018, č. j. MV-17639-4/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 4. 2019, č. j. 57 A 51/2018 - 50, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované specifikovanému tamtéž. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 11. 2017, č. j. OAM-1042-26/TP-2017, jímž byla podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zamítnuta žádost stěžovatelky o povolení k trvalému pobytu na území České republiky podaná podle § 66 odst. 1 písm. d) téhož zákona.

[2] Společně s podáním kasační stížnosti stěžovatelka požádala, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

[3] Svůj návrh odůvodnila tím, že je nezletilým dítětem a má na území České republiky vytvořené veškeré rodinné, sociální a kulturní zázemí. V České republice se narodila, má zde matku a dva sourozence. Nepřiznání odkladného účinku by vedlo k tomu, že by ztratila možnost legálně pobývat na území České republiky, musela by řešit nastalou situaci a opustit svou rodinu, což by představovalo významný zásah do jejího života. Naopak přiznáním odkladného účinku by nikomu nemohla vzniknout újma a nemohl by být dotčen veřejný zájem.

[4] Na podkladě judikatury správních soudů dále namítá, že nepřiznání odkladného účinku by bylo na újmu jejímu právu na spravedlivý proces. Měla by mít právo aktivně se účastnit soudního řízení a možnost pravidelného osobního kontaktu se zástupcem.

[5] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí a upozorňuje, že důsledkem zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu není nutnost vycestovat z území České republiky, k tomu by došlo až v důsledku případného rozhodnutí o správním vyhoštění.

[6] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se tedy věcným posouzením věci.

[7] Odkladný účinek představuje prostředek mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem, u něhož nelze automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pouze pro výjimečné případy (srovnej usnesení ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS). Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby vylíčil individualizované a závažné okolnosti, pro něž se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby účinky pravomocného rozhodnutí byly odloženy.

[8] Stěžovatelka svůj návrh opírá především o dotčení svého soukromého a rodinného života - tvrdí, že se na území České republiky narodila, má zde veškeré zázemí a rodinu (matku a sourozence), kterou by musela v případě nepřiznání odkladného účinku opustit. Tato argumentace je značně obecná, což samo o sobě dosti snižuje šance stěžovatelky na to, aby bylo jejímu návrhu vyhověno.

[9] Stěžejní však je, že stěžovatelčina tvrzení se nezakládají na pravdě. Nejvyšší správní soud ze spisového materiálu zjistil, že stěžovatelka žádala o povolení trvalého pobytu za účelem sloučení s matkou, která v době podání žádosti disponovala trvalým pobytem rodinného příslušníka EU. Tímto rodinným příslušníkem je dle všeho nejstarší sestra stěžovatelky L., která je občankou České republiky. Matka stěžovatelky v průběhu správního řízení popsala rodinné poměry následovně. Koncem roku 2011 odletěla s manželem a starší dcerou (sestrou stěžovatelky) do Vietnamské socialistické republiky. Na začátku roku 2012 uzavřeli ve Vietnamu s manželem sňatek, na podzim začala nejstarší

pokračování

dcera chodit do školky, později do školy. Stěžovatelka má ještě staršího bratra, který se narodil ve Vietnamu. Matka stěžovatelky pobývala ve Vietnamu nepřetržitě od listopadu 2011 do listopadu 2016, kdy přicestovala do České republiky. Poté (12. 1. 2017) se narodila stěžovatelka.

[10] Život rodiny stěžovatelky se tedy dlouhodobě odehrává ve Vietnamu. Stěžovatelka se sice narodila a žije v České republice, nicméně se tak stalo poté, co její matka odjela z Vietnamu od zbytku rodiny a pár měsíců na to porodila. Se stěžovatelkou sice od té doby pobývají na území České republiky, to však ještě samo o sobě neznamena, že by zde měly vybudované veškeré zázemí, a zejména nelze tvrdit, že na území České republiky žije celá rodina. Stěžovatelka se přitom snažila přesně takový dojem navodit svým návrhem na přiznání odkladného účinku, byť zde pobývá pouze s matkou.

[11] Nejvyšší správní soud v této souvislosti u žalované ověřoval, zda stěžovatelka aktuálně nemá na území kromě matky nějaké vazby. Žalovaný svým přípisem ze dne 22. 8. 2019 (č. l. 36 spisu) sdělil, že z Cizineckého informačního systému je zřejmé, že stěžovatelka má sestru L. N., která je státní občankou České republiky, jiné vazby na území nicméně z Cizineckého informačního systému nevyplývají. Soud tedy považuje za osvědčené, že se na území České republiky nenachází otec ani bratr stěžovatelky. S ohledem na vše výše uvedené nemá ani důvod domnívat se, že by na území žila sestra stěžovatelky. Nesvědčí tomu totiž vůbec nic kromě obecné zmínky stěžovatelky, že jsou na území její sourozenci, která je v tomto kontextu zcela nevyhovující.

[12] K poukazu na nezbytnost osobního setrvání v České republice až do skončení soudního řízení o kasační stížnosti za účelem využití práv účastníka řízení (tedy argumentace právem na spravedlivý proces) soud dodává, že takto obecná zmínka pro přiznání odkladného účinku nepostačuje (srovnej usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32; ze dne 11. 10. 2017, č. j. 6 Azs 270/2017 - 28; nebo ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 Azs 52/2019 - 19). Jak již bylo uvedeno, k přiznání odkladného účinku může dojít jen v mimořádných případech, o kterých zcela obecný poukaz na právo na spravedlivý proces nesvědčí.

[13] Nejvyšší správní soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu